

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΦΥΛΗ ΠΟΥ ΚΟΝΤΕΥΕΙ ΝΑ ΣΒΥΣΗ

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΕΡΥΘΡΟΔΕΡΜΟΙ

"Ένας άμειλικτος δικάτης τών ερυθροδέρμων. Η επίκη μονεμαχία του 'Αμερικανού συνταγματάρχου Κοντί και του «Κίτρινου Χεριού». Η επανάσταση του «Κέκκινου Ταύρου». Ο ήρωϊσμός ενός νεαρού πολεμιστού. Η γυναίκες τών ερυθροδέρμων. Ο Ναπολέων τών ερυθροδέρμων. Μιά εγκληματική πράξις της Μεξικανικής κυβερνήσεως.

ΣΟ περνούν τὰ χρόνια, τόσο κι' οί άγχοι 'Ερυθροδέρμοι τής 'Αμερικής εντόπίζονται άπ' τὰ κήματα τών μεταναστών κι' άπ' τήν καταληκτική αύξηση του πληθυσμού τών έντοπίων... Σπρώχνονται διαρκώς άπ' τους πλούταους και καλλιεργημένους κάμπους προς τις άδιάβατες ζούγκλες και προς τ' άπάρτητα ψηλά βουνά... Και σιγά-σιγά ή γάτσα τους ή χαλκοκίτρινη σβίνει, αφίνοντας τόν τόπο στους λευκούς... Πολύ γρήγορα δέ, τó άμειλικτό άνθρωποκονήγι, ο άδάκοπος πόλεμος και τó άλκοόλ θά τήν έξαφανίσουν έντελώς άπό του προσώπου τής γής.

"Ένας άπό τους άμειλικτους δικάτες τών 'Ερυθροδέρμων, ήταν κι' ο 'Αμερικανός συνταγματάρχης Κοντί, ο όποιος είχε δοξαστεί για τόν ήρωϊσμό του σε φονικώτατες μάχες μαζί του.

Μιά μέρα λοιπόν, εκεί πού είχε κινλώσει με τó άπόσπασμά του καμιά δικασοριά 'Ερυθροδέρμων κι' είχε άνάψει γερά δόλγυρά του τó τουφεκίδι, άκουσε κάποια φωνή να τού λέη:

— Κανχίσεια, σκύλας γυνί, πώς τó λέει ή καρδιά σου, μά μόνο να σφάξης βόδια είναι βιανός... "Αν είσαι άντρας, έλα να μετρηθής μ' έναν άντρα... Με μένα!...

Ο Κοντί, χλωμός άπό τή λύσσα του, διάταξε άμέσως τούς στρατιώτες του να πάνουν τó τουφεκίδι και προχώρησε λίγα βήματα έμπρός για να μετρηθί μονάχος του με τόν έχθρό του, μ' έναν πελώριο 'Ερυθροδέρμο φύλαρχο πού τόν έλεγαν «Κίτρινο Χέρι». Σε λίγο μιά έπιση μονομαχία πού θύμιζε σκηνές τής 'Ομηρικής 'Ιλιάδος, ξετυλίχθηκε μπρός στα θαυματούμενα μάτια τών άντιπάλων, οί όποιοι με τά δπλα επαρά πόδας, είχαν περιτοιχίσει τούς μανιασμένους μονομάχους και παρακολουθούσαν λαχανιασμένοι τήν άγρια, τή φριχτή πάλη τους.

Τά φονικά σιλέττα τους, πού έσταξαν αίμα άχνιστό, άμειλικά χωνόντουσαν στις ιδρωμένες άπ' τόν άγώνα σάρκες τους και στα μάτια τους γνάβλιζε τρομακτική ή δίαινα του άλληλοφαγώματος...

"Έξαφνα όμως ένα μουγκρητό βαρύ, πού βγήκε άπό τó στόμα του «Κίτρινου Χεριού», έδειξε πούδ ήταν ο νικητής... Τυχρόδς ο Κοντί, μά άπολιπτος και βάρβαρος σαν τόν 'Ερυθροδέρμο αντίπαλό του, είχε κατορθώσει να χώρη ξαφνικά τó ματωμένο του σιλέττο στο λαρούγγι του έχθρου και με μιά κίνησι βίαιη και γοργή να τού χωρίση στα δύο τόν λαμό...

Σωριάστηκε κατάχαμα τó «Κίτρινο Χέρι» κολυμπώντας σ' ένα πελώριο αύλάκι, πούχε γίνει άπ' τó ίδιο τó ξεστό του αίμα...

"Έπειτα, λαχανιασμένος ακόμα ο Κοντί, ψυχρός κι' άδιάφορος στα ουφλιάσματα τών 'Ερυθροδέρμων, γονάτισε πάνω άπ' τó στήθος του ξεψυχισμένον πελά άντιπάλου του... "Έπιασε με τó χέρι του τó χωρισμένο σχεδόν άπ' τó κομμί κεφάλι του κι' άρχισε να γδέρνει τó τριχωτό μέρος του κρανίου του «Κίτρινου Χεριού»!...

Η φριμαστική αύτή έγχείρησι κράτησε λίγη ώρα... "Έπειτα ο Κοντί, βγάζοντας μιά θριαμβευτική κραυγή, σήκωσε στον άέρα τήν κόμη του σκοτωμένου άντιπάλου του, λουσμένη καθός ήταν με πηχτό κοκκινόμαρο αίμα... Και τότε, σύμφωνα με τó έθιμο, φίλοι κι' άντιπάλαι σήκωσαν βλοι τά δπλα τους και χαϊρέτησαν τόν νικητή, ο όποιος είχε πλέξει κίολας τά φριχτά έκείνα μαλλιά σε κοτσίδα και τά πέρασε στο ζωνάρι του!...

***

Δέν ήσαν όμως τόσο τυχεροί οί λευκοί σε κάθε συνάντησί τους με τούς 'Ερυθροδέρμους... Κάθε άλλο μάλιστα...

Γιγαντόκορμοι, γεροδεμένοι, άπίστευτης άντοχής, φιλοπόλεμοι, άμειλικά σκληροί στους νικημένους, άπίστευτα πονηροί και πολυμήχανοι, τέτοιοι ήσαν οί 'Ερυθροδέρμοι... Μά ήταν φυσικό να τούς νικήση και να τούς δεκατίση ο πολιτισμός με τήν άκαταγώνιστη ύπεροχή του σε μέσα έξοντωτικά!...

Φυλές 'Ερυθροδέρμων ύπέροχες, ίπποτικές και περήφανες, πού άφιμωσαν άλλοτε άρκετά έκατομμύρια ψυχές, μόλις φτάνουν σήμερα τις 270 χιλιάδες!... Κι' άνάμεσα στις τόσες διαλεκτές γάτσες τών 'Ερυθροδέρμων, ξεχώριζαν με τή φανταχτερή στολή τους και τά πελώρια κορμιά τους ή γάτσες τών 'Απάχιδων — άπ' τους όποιους πήραν τó όνομά τους και οί Παρισνοί κακοδγοροί για τήν άφροσύρια τους — τών Κομάντσων, τών Σιού-Σιού, τών Σιπτεουάη, τών «Μαυροπόδηδων», τών «Γουμπούτηδων» και άλλων...

Ένοσείτα πώς και σήμερα ακόμα οί 'Ερυθροδέρμοι, δέν ένοσούν να καθήσουν ήσυχια και μόλις βρούν περιστασι ενόικη, κάνουν έπιδρομές εναντίον τών λευκών και τούς έκδικούντα σκληρά...

Η τελευταία έξέγερσις τών 'Ερυθροδέρμων έγινε πρό όλίγου καιρού. "Ένας φύλαρχος τών Σιού-Σιού, πού λεγόταν «Καθιστός Ταύρος», έμθρός άδιάλλακτος τών λευκών, μάζεψε μιά νύχτα φεγγαρολουμιστή τούς πολεμιστές τής φυλής του κι' άρχισε τά προκαταρκτικά πολεμικά έξορμα...

Ξέρετε, βέβαια, πώς στους 'Ερυθροδέρμους κάθε φύλαρχος κάνει και χρέη μάγου κι' ιερέως τής φυλής του... "Αφού λοιπόν ο «Καθιστός Ταύρος» μοίρασε χαϊμαλιά και ειδικά για τούς πολέμους φυλαχτά στους πολεμιστάς του, τούς πήρε μαζί του, έστησαν παντού καρτέρια και τó άπαισι άνθρωποκονήγι ξέσπασε... Τó αίμα χινόταν άφθονο κι' άπ' τις δύο μεριές...

Μιά μέρα ένας νεαρός πολεμιστής Σιού-Σιού θέλησε να βεβαιωθί άν τά βόδια του άρχηγού του ήσαν άποτελεσματικά... Και μόλις αντίκρυσε στον κάμπο ένα άπόσπασμα άμερικανικό, πήδησε στ' άλογό του και στάθηκε στην χορφή ενός λοφιάκου...

"Ήταν ύπέροχη ή θωριά του!... Λεβεντόκορμος, ζωγραφισμένος σ' όλο του τó σώμα με χρώματα χτυπητά και στολισμένος με φανταχτερά φτερά, ουφλιάς σαν δαιμονιασμένος, βγάζοντας άπ' τά στήθεια του τήν πατροπαράδοτη και βροντερή πολεμική κραυγή. Στάθηκε ύστερα, άκίνητος και βουβός, με μιά ύπέρτατη περιφρόνησι στην προκλητική ματιά του...

Τόν σημάδεψε με τó τουφεκι του ένας στρατιώτης και πυροβόλησε, χωρίς να τόν πετύχη... "Έπειτα ένας άλλος... Κι' άλλος... Και τέτατος, κι' όλοι τους γεροί σκοπευτάι, με τή σειρά τους, μά ή σφαίρες των σεβάστηκαν τó λυγρό κορμί του...

Μά ο Σιού-Σιού, άκίνητος έπάνου στον τετραπόδο σύντροφό του, με μιά υπεράνθρωπη γαλήνη χυμένη στο χαλκοκίτρινο νεανικό πρόσωπό του, χαμογελοσθε σαρκαστικά με τις άκαρπες προσπάθειες τών άντιπάλων του να τόν σκοτώσουν... Κι' έπειτα, ενώ οί 'Αμερικανοί, ίπποτικοί μπροστά τήν σπάνια άφοβία του έχθρου τους, τόν χωριετούσαν μ' ένθουσιασμό βγάζοντας τά πλήριά τους, αυτός σήκωσε τó χέρι του ψηλά, τούς χαϊρέτισε με τή σειρά του και κάλπασε πάλι στο λημέρι του, άτάραχος και τώρα, όπως και πριν πού ήθε...

***

Μά κι' ή γυναίκες τών 'Ερυθροδέρμων δέν ύστερούν καθόλου στην ψυχή από τούς άνδρες... Είνε άμαζόνες τέλειες στην ύπασια κι' άφοβα λιτωτόρια στις συμπλοκές με τούς λευκούς...

Καταστροφές αίματηρές έπαθε άπ' τις γυναίκες τής φυλής τών «Γουμπούτηδων» ο 'Αμερικανός στρατηγός Χάουαρδ... Ο άρχηγός τής πολεμικής αύτής φυλής, όνοματι Γούεφ, γνωστός στους 'Αμερικανούς με τó παρατσούκλι του «Ναπολέων τών 'Ερυθροδέρμων», είχε όργανώσει σε σώμα τακτικό και πεδβαρχικό και τις γυναίκες ακόμα τής φυλής του... Και τόσο τέλεια όργανώσε είχε επιβάλει στους ύπηκόους του, ώστε είχε καταντήσει ο τρώιος τών 'Αμερικανών... Τούς είχε δεκατίσει κυριολεκτικά και τούς άνάγκασε να τού δώσουν τó τιμητικό έκείνο παρατσούκλι...

Μιά μέρα σε κάποια συμπλοκή, ένας στρατιώτης 'Αμερικανός κάταφερε να αιχμαλωτίση με πονηρία μιά άμαζόνα τής φυλής αύτης τών «Γουμπούτηδων», 70 χρονών γρηά, πού τή λέγανε Τό-Κά-Μάρ-Πό... Τήν έδωσε τότε καλά-καλά, περνώντας τó σχολιό δόλγυρα στο κορμί τής, σαν φασαία, και τήν κρέμασε πίσω του, στη σέλλα τού άλόγου του.

Μά ή ύπερφυσική αύτή γρηά, με σατανική έπιδειξιότητα κατάφερε

'Ερυθροδέρμος πολεμιστής.

άτάραχος και τώρα, όπως και πριν πού ήθε...

νά ελευθερώσει απ' τ' οριζήτο τους δέσιμο και τὰ δυὸ της χέρια, τράβηξε κοφρὰ μὰ κάμα απ' τὸ ζωνάρι τοῦ ἀπαγωγέως της καὶ τὴν ἔχασε ὡς τὴ λαβή, μὲ ἀράνταστη γρηγοράδα καὶ σκληρότητα, σὴν γαργαλαλά του!...

Κεντώντας ὕστερα μὲ δύναιμ τὸ ἀρνησιαμένο ἄλογό του, μὲ τὸ ἴδιο ἐκείνο ἀμαυροτάλαχο μαχαίρι, κάλλισσε σὺν θύελλα ἀνάμεσα ἀπ' τοὺς θελοπομένους Ἀμερικανούς κ' ἔφτασε στοὺς δικούς της, κρατώντας σφιχτὰ στὰ μπράτσα της τὸ ζεστό ἀκόμα πτόμα τοῦ ἀτυχρο ἔχθρου της. Ἐκεῖ, μὲ μὰ ἀπάθεια φριχτή, ἔγδαρε τὸ κεφάλι τοῦ σκοτωμένου, ἔβαλε σὲ κοπίδα τὰ μακρὰ σχετικῶς μαλλιά του καὶ τὴν πέρασε στὸ ζωνάρι της, σύμφωνα μὲ τὰ ἔθιμα!...

***

Ὡς καθυλλάρηδες, οἱ Ἐρυθροδέριοι ξεπερνοῦν σπὴν ἐπιτηδεύτητα κατὰ πολὺ, ὄχι μόνο τοὺς Κοζάκους, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἑλαιοῦχοι, δηλαδή τοὺς περιήμιους φύλακας τῶν ἀλογοπομιάνων, ποὺ βόσκουν στὶς Μεξικανικὲς πεδιάδες.

Καὶ εἶνε ἀκόμα ὀνομαστὴ ἡ νίκη τοῦ «Κόκκινου Χερσιῶ», ἀρχηγοῦ τῆς φυλῆς τῶν Κοκκινάντων, ποὺ νίκησε πελευταία στὶς Ἱπποδρομίες Σάνταντων, στῆς πολιτείας Τέξας, ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς της φρουρᾶς. Αὐτὸς δηλαδή, μὲ τὴ μικροσκομῆ, μὲ ἔξαιρετικὰ νευρὸν φροδῖσα του, ξεπέρασε στὸ δρόμο τῶν 5.000 μέτρων ὅλους τοὺς ἀξιοματικούς, δέκα τὸν ἀριθμὸν, καὶ συνέχευε τὸν ἕνα κοντὰ στὸν ἄλλον, ποὺ καθυλλάρειεν τὰ θαυμάσια καὶ καθαρῶτα ἄλογα τοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατοῦ. Καὶ πῶς!

Ὅρθος κ' ἀναπόσπαστος σὺν Κένταυρος, στὸ χωρὶς σέλλα ἄλογό του ἔπρεχε σὺν ἀσπρατὴ στὸ τέρας, πάντα πρότος ἀρετὰ μέτρα ποδῶν, ἔχοντας τὸ πρόσωπό του γινωσκίμο πρὸς τὰ ὀπίσθια τοῦ ἄλλοῦ καὶ προκαλόντας τοὺς ἀντιπάλους του εἰρωνικὰ νὰ τὸν ξεπεράσουν!

Ἦσαν ἀπερίγραπτη ἡ γενικὴ εὐθυμία μὲ τὰ καμώματά του αὐτά, μὰ καὶ ἀράνταστο τὸ πτόμα τὸν διαρκῶς χαμένον ἀντιπάλων του!

Ἡ ἀκαταγώνιστη ἐκείνη φροδῖσα ἔγινε πωνέδοξη στὸν Ἀμερικανικὸ στρατὸ μὲ τὸ γραφεὶό της ὄνομα: «Μετρούλα πνὴ ἀνέμων, κ' ὁ φερωντὸς της καθυλλάρησε μὲ τὸ παρτσούκι «Γοργὸς σὺν τῇ σκέρκι»!

Δυστυχῶς, ἡ ὑπέροχος αὐτὴ ἀνθρώπινη ὄρασις πρέχουν γρήγορα πρὸς τὸν χαμὸ τους. Φαντασθῆτε μόνονὰ τί ἀμείστηρες ἑκατομῆδες ἀπ' αὐτοὺς χαθῖρας, δταν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἡ Μεξικανικὴ κυβένησις πους εἶχε ἐπακηρῶξει, γιὰ νὰ σφετεριστῇ τὰ κτήματά τους: 100 δολλάρια γιὰ τὴν κόμη κάθε Ἐρυθροδέριου, ἂν ἦταν ἄνδρας, 50 δολλάρια, ἂν ἦταν γυναίκα. Καὶ —φροῖση!— 25 δολλάρια, ἂν ἡ κόμη ἦτανε παιδιοῦ!

Ὁλόκληρος σημμωρὸς ἀνθρώπων τοῦ σκοπινοῦ καὶ τοῦ πλοικνοῦ, λευκῶν, πολιτικῶν (!), καθαρμάτων τῆς ἐσχάτης ὑποστάθης, ῥιχτρην γιὰ τὸν παρὰ στὸ ἀνόσιο καὶ ἀνανδρο αὐτὸ ἀνθρωποκυνήγι.

Κι' δταν ὕστερα ἀπὸ πολὺν καιρὸ καὶ χάρις στῆ γενικὴ κατακραυγὴ, σταμάτησε ἡ πανωλεθρία καὶ καταργήθηκε ἡ ἀπαισιωτικὴ γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἐπισηρῶσις αὐτῆ, πολὺ λίγοι Ἐρυθροδέριοι εἶχαν ἀπομείνει σ' ἐλάληρο τὸ ἀτέραντο Μεξικό!...

Ἀλοχος!...

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

Ο ΜΕΓΑΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ Η ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Ἐνα πραγματικὸ ἐπεισόδιο, ποὺ χαρακτηρίζει τὴν ἀμείλικτη καὶ ἀνδρῆνια πειθαρχία ποὺ εἶχε ἐπαβῆλει ὁ Μέγας Ναπολεὼν στὰ στρατεύματά του, εἶνε καὶ τὸ ἀκόλουθο:

Κάποια νύχτα, οἱ Γάλλοι εἶχαν στρατοπεδεύσει σ' ἐλάχιστη ἀπόστασι ἀπ' τοὺς Ἀστρομακούς.

Γιὰ νὰ μὴν ἀντιληφθοῦν λοιπὸν οἱ ἐχθροὶ τὴν παρουσίαν τους, τοὺς εἶχε ἀπαγορευθεῖ ἀσπρηρά, ἐπὶ πονηρὴ θανάτου, ν' ἀνάκων, ἔστω καὶ τὴν παραμικρότερη, σπῖθα καθ' ὅλη τὴ νύχτα.

Κατὰ τὰ μεσάνυχτα ὅμως, καθὼς ὁ Ναπολεὼν ἐπιθεοῦσε τὴν κατασκήνωσι, ἔπαισε ἕναν φρονιάρου, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀνάκειν ἕνα κερὰ στὸ ἀντίσκηνοῦ ποὺ κ' ἔγραφε.

— Σὲ ποῖον γράφεις; τὸν ρώτησε ὁ αὐτοκράτορ.

— Στὴ μητέρα μου! ἀπάντησε ἔμπρομας ὁ στρατιώτης.

— Πρόσθεσε λοιπὸν στὸ γράμμα σου καὶ τὸ ἔρη: «Ἐπειδὴ παρέδην τῇ διαταγῇ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἀναγα φῶς γιὰ νὰ σοὺ γράψω, μετὰ μιά ὥρα τουφεκίζομαι».

Πραγματικῶς, ὁ στρατιώτης σημμῶρως ἔπει τὸ γράμμα του, τὸ σφράγιζε καὶ ὕστερα ἀπὸ μιά ὥρα ἔσπερε θῆμα τῆς προμερῆς πεπαιθαρχίας!

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ἡ πρώτη ἀγάτη σπὴν καρδιά μὰς γυναικῶς εἶνε μὰ ἐλπίδα, ἡ τελευταία εἶν' ἕνα ἀτέραντο παρτσούκο.

(Ντελαβινιέ)

Τὸ μόνον πράγμα, ἀπ' τὸ ὁποῖο μὰ γυναίκα δὲν συγκατανεῖ νὰ παραιτηθῇ ποτέ, εἶνε ὁ ἔρωτος.

(Ζιλ Μπλάζ)

Ἡ ἀγάτη σπὴν καρδιά μὰς ὄμοιης γυναικῶς μοιάζει μὲ τὴ μαύρη περφοῦκα ποὺ βάζουν οἱ γέροι. Ζεσταίνει, μὰ δὲν ξαναοῖνιζει.

(Ποντουά)

Ἡ γυναίκες πεθαίνουν εὐχαριστημένες, δταν πεθαίνουν ἐρωτευμένες.

(Ντεπόρτ)

Ἀφ' οἱ ποικιλὰ ἀρχισαν νὰ γράμουν καὶ ἡ γυναίκες νὰ τοὺς διαβάσουν, τὶς ἀπακάλεσαν τόσες φορὲς ἀγγέλους, ὥστε σπὸ τέλος πίστεψαν κ' αὐτὲς στὰ σοβαρὰ αὐτῆ τῆ φλοσφοῖνης, ἔρχωντας πῶς οἱ ἴδιοι οἱ ποιητὰ, χάριν τῶν χρημάτων, εἶχαν ἀναηρῶσει καὶ τὸν Νέρωνα σὲ ἡμῶς.

(Λέφμοντοφ)

Ἡ γυναίκες δταν αἰκοῖν νὰ μιλοῦμε γιὰ τὰ συνασθημάτα τους, γελοῦν κοφρὰ καὶ μὰς κοροιδεοῖν.

(Μολιέρος)

Ἡ γυναίκα εἶνε σοφότερη ἀπ' ὅλα τὰ τετραπόδα. Ὁ ἄνδρας σιχνὰ εἶνε μορῶτερος κ' ἀπ' τὸ πὸ ἡλίθο ζῶο.

(Μπουαλω)

Ὅσο περισσότερες γυναίκες ὑπάρχουν, τόσο καλύτερα γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

(Θιέρσο)

Ἡ γυναίκες θὰ ἦσαν ὄλες τίμες, ἂν ἦσαν εὐτυχισμένες. Καὶ θὰ ἦσαν εὐτυχισμένες, ἂν εἶχαν καλοὺς σιχνύγους.

(Μπετόνι)

Ὁ ἄνδρας ἀποβλέπει πρὸς τὸ ὠφέλιμο, ἡ γυναίκα πρὸς τὸ ὄρατο.

(Βοατοῦρ)

Ἡ γυναίκα μοιάζει μὲ ὄρατο ἀγγεῖο ποὺ περιέχει θανατηφόρο δηλητήριο.

(Μαλπερτου)

Ἡ γυναίκα, δταν παρδανίεται σπὸν ἄνδρα, νομίζει ὅτι τοῦ χαρίζεται ἕναν δλόληρο κόσμο, ἐνὸ συνήθως δὲν τοῦ παρχει παρὰ μὰ στιγμαία εὐχαρίστησι.

(Ἐλισσάβετ)

Περσιόστερη ἐμπιστοσύνη πρέτει νὰ δίνη καὶ σπὸ σκελί του, παρὰ σπὴ γυναίκα του.

(Ἐλβέτιος)

— Ἡ ζῆλια πρέφεται μὲ τὶς ἀμφοβόλιες.

— Τὸν ἔρωτα δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ τὸν ἀγοράζει κανεὶς δταν πωλιέται.

— Τὰ δάσκηνα τῶν γυναικῶν εἶνε ἕνα φτηνὸ ἐμπόρευμα, ποὺ μὲ καλὴ διαχείρισι δίνει μεγάλη κέρδη.

— Ὅταν μὰ γυναίκα δὲν μαντεῖν ἀμείσις τὸν ἔρωτα ἐνὸς ἄνδρος, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἀγατὰ ἄλλον.

— Ὁ ἔρωτος μοιάζει μὲ ἀσθένεια τοῦ δέρματος. Ὅσο περισσότερο ζῖνεστε, τόσο μεγαλύτερη φαγοῦρα ἀισθάνεστε.

— Ὁ πλοικνωκὸς ἔρωτος εἶνε ἕνας βασίλειος ποὺ δὲν κυβερνὰ.

— Ἡ σιχνύγη σπὸν ἔρωτα μοιάζει σχεδὸν μ' ἀδιαφορία.

— Ἡ ἀμορρία τῆς γυναικῶς εἶνε ἕνας ὄρατος καρπὸς ποὺ ὠριμαίνει μόνον κάτω ἀπ' τὴ σιχνύγη στέγη.

— Ὁ γάμος εἶν' ἕνας δεσμοὺς ποὺ τὸν στολίζει ἡ ἐλπίδα, τὸν διατηρεῖ ἡ εὐτυχία καὶ τὸν ἰσχυροποιεῖ ἡ κακοτυχία.

— Δὲν ἀγατὰ κανεὶς, παρὰ δ,τι τὸν κἀνεὶ νὰ ὑποφέρει.

— Ὁ ἔρωτος δὲν βλέπει τὰ ἐλαττώματα. Ἡ φιλία τὰ ἀγατὰ.

— Ὅταν ἀγατὰς, συγχωρεῖς.

— Ἐφόσον ὑπάρχουν γυναίκες, θὰ ὑπάρχουν καὶ ἰδανικά.

— Ἡ γυναίκες κ' οἱ γιωρὰ εἶνε οἱ μόνον ποὺ γνωρίζουν πόσο εὐεργητικὸ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους εἶνε τὸ φέμμα.

— Ἡ καρδιά ἔχει λόγους ποὺ τοὺς ἀγνοεῖ τὸ λογικό.

— Τὸ βαρύτερο πράγμα σπὸν κόσμο, εἶνε ἡ γυναίκα.

— Ὑπάρχουν ἄνθη χωρὶς ἄρωμα καὶ γυναίκες χωρὶς χάρι.

— Ὁ γάμος δταν δὲν εἶνε... σῖνδεσμος, εἶνε... ἐπιφρόνημα.

— Ὅπου ἀρῖνει ὁ διάβολος τ' αἰγὸ του, ἐκεῖ γεννιέται μὰ γυναίκα.

— Ἡ ἐμπιστοσύνη εἶνε τὸ ὠραότερο ἄνθος ποὺ στολίζει τὸ στεφάνι τοῦ γάμου.

— Πὰ νὰ μῆθης τὰ ἐλαττώματα μὰς γυναικῶς, ρώτησε τὴν καλύτερη φίλη της.

